

Sygn. akt V Kz 1078/20

(II K 8/17)

POSTANOWIENIE

Dnia 5 lutego 2021 roku

Sąd Okręgowy w Łodzi w V Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący: sędzia Damian Krakowiak

Protokolant: st. sekr. sąd. Dorota Lerka

przy udziale prokuratora Tomasza Grona

po rozpoznaniu

sprawy M. G.

co do którego Sąd Rejonowy w Brzezinach wydał wyrok łączny w dniu 2 czerwca 2017 roku

z zażalenia M. G.

na postanowienie Sądu Rejonowego w Brzezinach z dnia 12 lipca 2017 roku

o odmowie przywrócenia terminu do złożenia wniosku o uzasadnienie wyroku Sądu Rejonowego w Brzezinach z dnia 2 czerwca 2017 roku (sygn. II K 8/17)

na podstawie art. 437 § 1, § 2 k.p.k. w zw. z art. 438 pkt 2 k.p.k., art. 126 § 1 k.p.k.

postanawia

zmienić zaskarżone postanowienie i przywrócić M. G. termin do złożenia wniosku o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku Sądu Rejonowego w Brzezinach z dnia 2 czerwca 2017 roku (sygn. II K 8/17).

UZASADNIENIE

Postanowieniem Sądu Rejonowego w Brzezinach z dnia 12 lipca 2017 roku odmówiono przywrócenia skarżącemu terminu do złożenia wniosku o uzasadnienie wyroku Sądu Rejonowego w Brzezinach z dnia 2 czerwca 2017 roku (sygn. II K 8/17).

Na postanowienie zażalenie wywiódł skazany, podnosząc, iż w wyniku błędnego pouczenia Sądu miał on błędne przeświadczenie o wyznaczeniu mu obrońcy z urzędu (k. 75).

Postanowieniem Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 22 września 2017 roku utrzymano w mocy postanowienie (k. 117).

Postanowieniem Sądu Najwyższego z dnia 1 grudnia 2020 roku, na skutek kasacji Prokuratora Generalnego, uchylono zaskarżone postanowienie i sprawę przekazano do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Łodzi w postępowaniu odwoławczym (k. 231).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Zażalenie jest zasadne.

W stanie sprawy Sąd Rejonowy naruszył przepis art. 16 § 1 k.p.k.

i art. 126 § 1 k.p.k. Uchybienie to miało wpływ na treść rozstrzygnięcia.

Ratio legis przepisu art. 16 § 1 k.p.k. sprowadza się do:

- zagwarantowania uczestnikowi procesu niezbędnej wiedzy o jego prawach i obowiązkach procesowych, co pozwala na przyjęcie pożądanego z punktu widzenia zasady rzetelnego procesu założenia, że uczestnik ten świadomie podejmuje decyzje co do wykonywania swoich praw i obowiązków,
- zapobieżenia sytuacjom, w których organ procesowy będzie wykorzystywał niewiedzę uczestnika, w szczególności wyciągał z nieświadomych zaniedbań uczestnika niekorzystne dla niego konsekwencje procesowe (postanowienie SN z 20.08.2019r., I DO 28/19, Lex 2729825).

W realiach postępowania Sąd a quo doręczył skazanemu błędne pouczenie, nieodpowiadające treści art. 451 k.p.k. („skazany ma prawo do złożenia w terminie 7 dni od doręczenia niniejszego zawiadomienia wniosek o doprowadzenie go na rozprawę, w przeciwnym razie zostanie wyznaczony obrońca z urzędu”). Treść pouczenia uzasadniała przekonanie skazanego, że jego bezczynność będzie skutkowałą wyznaczeniem mu obrońcy z urzędu. Nie ulega przy tym wątpliwości, że skazany – co podnosił – nie ma fachowej wiedzy na temat swoich uprawnień i obowiązków, a w każdym razie Sąd Rejonowy nie mógł zasadnie zakładać, że skazany takową wiedzę ma.

Nieintencjonalne zaniedbanie skazanego (niezłożenie wniosku o uzasadnienie wyroku łącznego przy przeświadczeniu reprezentowania jego interesów przez obrońcę z urzędu, którego jednak nie wyznaczono) nie mogło pociągać dla skarżącego negatywnych konsekwencji procesowych.

Mylne pouczenie skazanego o konieczności wyznaczenia przez Sąd a quo obrońcy z urzędu, będąc źródłem jego przekonania o reprezentowaniu jego interesów przez obrońcę, stanowiło przyczynę niedotrzymania terminu do złożenia „zapowiedzi apelacji” niezależną od M. G. (por. uchwała SN z 19.3.1970r., VI KZP 1/70).

Kierując się przedstawionymi motywami, orzeczono jak w sentencji.